

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
22 päivänä marraskuuta 1995 *

Asiassa T-395/94 R II,

Atlantic Container Line AB, ruotsalainen yhtiö, kotipaikka Göteborg (Ruotsi),

Cho Yang Shipping Company Ltd, korealainen yhtiö, kotipaikka Soul,

DSR-Senator Lines GmbH, saksalainen yhtiö, kotipaikka Bremen (Saksa),

Hapag Lloyd AG, saksalainen yhtiö, kotipaikka Hampuri (Saksa),

MSC Mediterranean Shipping Company SA, sveitsiläinen yhtiö, kotipaikka Geneve (Sveitsi),

A. P. Møller-Mærsk Line, tanskalainen yhtiö, kotipaikka Kööpenhamina,

Nedlloyd Lijnen BV, hollantilainen yhtiö, kotipaikka Rotterdam (Alankomaat),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Neptune Orient Lines Ltd (NOL), singaporelainen yhtiö, kotipaikka Singapore,

Nippon Yusen Kaisha, (NYK Line), japanilainen yhtiö, kotipaikka Tokio,

Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, englantilainen yhtiö, kotipaikka
Levington (Yhdistynyt kuningaskunta),

P & O Containers Ltd, englantilainen yhtiö, kotipaikka Lontoo,

Polish Ocean Lines, puolalainen yhtiö, kotipaikka Gdansk (Puola),

Sea-Land Service Inc., Delawaren osavaltion lainsäädännön mukainen yhtiö,
kotipaikka Jersey City, New Jersey (Amerikan Yhdysvallat),

Tecomar SA de CV, meksikolainen yhtiö, kotipaikka Meksiko,

Transportación Marítima Mexicana SA, meksikolainen yhtiö, kotipaikka Mek-
siko,

edustajinaan solicitor John Pheasant, solicitor Nicholas Bromfield ja solicitor
Suyong Kim, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch et Wolter, 11
rue Goethe,

kantajina,

joita tukevat

Japanese Shipowners' Association, japanilainen yhtiö, kotipaikka Tokio, edustajanaan Nicholas Forwood, QC, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö ja solicitor Philip Ruttley, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt

ja

European Community Shipowners' Associations ASBL, belgialainen yhtiö, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja Denis Waelbroeck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Bernd Langeheine ja Richard Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukevat

Freight Transport Association Ltd, englantilainen yhdistys, kotipaikka Turn-
bridge Wells (Yhdistynyt kuningaskunta),.

Association des utilisateurs de transport de fret, ranskalainen yhdistys, koti-
paikka Pariisi,

ja

European Council of Transport Users ASBL, belgialainen yhdistys, kotipaikka
Bryssel,

edustajanaan barrister Mark Clough, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, pro-
sessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue,

väliintulijoina,

jossa kantajat pyrkivät estämään sellaisen odotettavissa olevan komission päätöksen voimaantulon, jolla kantajilta evättäisiin oikeus vapautukseen komission EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesti kieltämisestä menettelytavoista seuraavista sakoista, kun päätöksen täytäntöönpano on EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan mukaisesti määrätty lykättäväksi ja menettelytapojen noudattamista jatketaan komissiolle ilmoitetun uuden sopimuksen perusteella, kunnes yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lopullisesti ratkaissut esitetyn kumoamiskanteen,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 23.12.1994 saapuneella kannekirjelmällä viisitoista säännöllisesti liikennöivää merikuljetusyhtiötä, jotka ovat kaikki Trans Atlantic Agreement -nimisen sopimuksen (jäljempänä TAA-sopimus) sopimuspuolia, nosti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen (jäljempänä EY:n perustamissopimus) 173 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen vaatiessa EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta TAA-sopimukseen 19 päivänä lokakuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/980/EY (IV/34.446 — Trans Atlantic Agreement, EYVL L 376, s. 1, jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.
- 2 Kantajat tekivät EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan nojalla erillisen hakemuksen, joka saapui ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi.
- 3 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 9.1.1995 toimittamallaan hakemuksella Freight Transport Association Ltd (jäljempänä FTA) ja Association des utilisateurs de transport de fret (jäljempänä AUTF) pyysivät saada esiintyä asiassa väliintulijoina tukeakseen komission vaatimuksia. Japanese Shipowners' Association (jäljempänä JSA) ja European Community Shipowners' Associations ASBL (jäljempänä ECSA) jättivät 20.1.1995 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

väliintulohakemuksen pyytäen saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. European Council of Transport Users ASBL (jäljempänä ECTU) jätti 24.1.1995 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen saapuneella kirjella väliintulohakemuksen, jossa se pyysi lupaa osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

- 4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antamalla määräyksellä hyväksyttiin väliintulohakemukset väliitoimia koskevan menettelyn osalta ja päätettiin lykätä riidanalaisen päätöksen 1, 2, 3 ja 4 kohdan täytäntöönpanoa, siltä osin kuin näissä artikloissa kielletään kantajia päättämästä yhteisesti yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien hinnoista (asia T-395/94 R, Atlantic Container ym. v. komissio, määräys 10.3.1995, Kok. 1995, s. II-595), kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa. Tähän määräykseen, jolla lykättiin riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa, siltä osin kuin se koski yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien hintoja, haettiin muutosta yhteisöjen tuomioistuimessa, jossa se vahvistettiin tuomioistuimen presidentin 19.7.1995 antamalla määräyksellä (asia C-149/95 P (R), komissio v. Atlantic Container Line ym., Kok. 1995, s. I-2165).
- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.10.1995 saapuneella hakemuksella edellä mainitussa asiassa T-395/94 kantajina olleet viisitoista yhtiötä tekevät samassa asiassa uuden, perustamissopimuksen 186 artiklan mukaisen väli-toimihakemuksen saadakseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksellä ”estettyä sellaisen komission päätöksen voimaantulon, jolla kantajilta evättäisiin oikeus vapautukseen yhdistettyjen eurooppalaisten maakuljetusten hintasopimuksissa käytetyistä menettelytavoista seuraavista sakoista, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi lopullisesti ratkaissut EY:n perustamissopimuksen 173 ja 174 artiklan perusteella tätä odotettavissa olevaa päätöstä vastaan kiireellisenä nostettavaksi tarkoitetun kumoamiskanteen” (väli-toimihakemuksen 1.26 kohta). Kantajat vaativat lisäksi, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 6 Komissio toimitti kirjalliset huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 13.10.1995. Kantajien vaatimuksia tukevat väliintulijat JSA ja

ECSA ja komission vaatimuksia tukevat väliintulijat FTA, AUTF ja ECTU esittivät samana päivänä kirjalliset huomautuksensa yhteisöjen ensimmäisen oikeusas-teen tuomioistuimelle.

- 7 Asianosaisten kertomukset kuultiin väli-toimia koskevan menettelyn suullisessa käsittelyssä 18.10.1995.
- 8 Ennen uuden väli-toimihakemuksen käsittelyä on syytä kerrata riidanalaisen asian taustalla olevat tosiseikat, sellaisina kuin ne on esitetty edellä mainituissa määräyk-sissä ja asianosaisten huomautuksissa.
- 9 TAA-sopimuksella, joka tuli voimaan 31.8.1992, kantajat järjestävät yhteisesti konttien merikuljetuksen linjaliikenteessä Atlantilla, Pohjois-Euroopan ja Ameri-kan yhdysvaltojen välillä itä—länsi- ja länsi—itä-suuntaan. Sopimusta sovellettiin useisiin merikuljetusta koskeviin tilanteisiin.
- 10 TAA-sopimuksella vahvistettiin erityisesti merikuljetuksen ja tavarán merikulje-tusta sekä rannikolta tai rannikolle, sisämaasta tai sisämaahan määrätystä kohteesta suuntautuvaa maakuljetusta käsittävän yhdistetyn kuljetuksen hinnat. Yhdistettyyn kuljetukseen sovellettavat hinnat, jotka perustuvat kultakin osaltaan yhteen kulje-tussopimukseen, käsittävät siis kuljetuksen sekä meri- että maosuuden.
- 11 Komissio teki riidanalaisen päätöksen 19.10.1994. Päätöksen 1 artiklassa todetaan, että TAA-sopimuksen maksuja ja tilavuutta koskevat määräykset rikkovat perus-tamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa. Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa ei sal-lita perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan ja kilpailusääntöjen soveltamisesta rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neu-voston asetuksen (ETY) N:o 1017/68 5 artiklan soveltamista TAA-sopimuksen

- 1 artiklan määräyksiin. Päätöksen 3 artiklassa veloitetaan ne, joita riidanalainen päätös koskee, lopettamaan 1 artiklassa mainitut kielletyt toimenpiteet ja sen 4 artiklassa vastaavasti pidättymään kaikista sellaisista sopimuksista ja yhdenmu-
kaistetuista toimenpiteistä, jotka voivat olla vaikutuksiltaan samanlaisia tai vastaa-
via kuin 1 artiklassa tarkoitettut kielletyt toimenpiteet.
- 12 Tällä välin komission kanssa käymiensä keskustelujen jälkeen, joiden tuloksena myös riidanalainen päätös syntyi, kantajat jättivät 5.7.1994 komissiolle varsinaista oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyvaiheessa muutetun version TAA-sopimuksesta, Trans Atlantic Conference Agreement -nimisen sopimuksen (jäljempänä TACA-sopimus). Useiden muutosten jälkeen TACA-sopimus tuli voimaan 24.10.1994 ja korvasi TAA-sopimuksen. Komissio ei ollut vielä tähän päivään mennessä saanut päätökseen tämän uuden sopimuksen tarkastelua.
- 13 TACA-sopimus on tällä hetkellä perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisen soveltamismenettelyn kohteena.
- 14 Komissio antoi 21.6.1995 TACA-sopimuksen sopimuspuolille väitetiedoksiannon, jossa selvitettiin, että TACA-sopimuksen ilmoittamisen johdosta oli alustavan tutkimuksen perusteella mahdollista katsoa, että edellytykset sakkovapautuksen epäämiseksi olivat olemassa yhdistetyissä kuljetuksissa Euroopan yhteisön alueella tapahtuvien maakuljetusten hintasopimusten osalta (Statement of objections concerning Case N:o IV/35.134 — Trans-Atlantic Conference Agreement, välitoimihakemuksen liitteenä 1, 46 ja 47 kohta, jäljempänä väitetiedoksianto). Komissio esitti väitetiedoksiannossaan, että se oli valmis tekemään sakkovapautuksen epäämistä koskevan päätöksen uuden sopimuksen ilmoittamispäivästä alkaen — edellyttäen, että vastaavasti voidaan soveltaa 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 säännöksiä (ensimmäinen perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta annettu asetys, EYVL 1962 L 13, s. 204), jonka 15 artiklan 5 kohdan mukaan on mahdollista olla määräämättä sakko ilmoitusmenettelyä seuranneista ja

perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista, komission kielteistä tai myönteistä päätöstä edeltävistä menettelytavoista ja jonka 6 kohdassa säädetään sakkovapautuksen epäämistä koskevasta menettelystä — sillä komissio katsoi alustavan tutkimuksen perusteella, että yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien hinnoista tehty sopimus oli perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan, edellä mainitun 19.7.1968 annetun asetuksen N:o 1017/68 ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan vastainen, eikä se täyttänyt perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 1017/68 5 artiklassa eikä Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 3 kohdassa asetettuja edellytyksiä.

Oikeudelliset kysymykset

- 15 Perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan määräysten ja 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta (EYVL L 319, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ja 7.3.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY (EYVL L 66, s. 29) 4 artiklan perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, mikäli se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, määrätä riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai määrätä muista tarpeellisista väliitoimista.

Käsiteltävänä olevan väliitoimihakemuksen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten perustelut

- 16 Komissio väittää yhdessä väliintulijoiden FTA:n, AUTF:n, ja ECTU:n kanssa, ettei käsiteltävänä olevassa asiassa tehty väliitoimihakemus täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Se esittää väitteelleen kaksi perustetta, joihin edellä mainitut väliintulijat yhtyvät. Ensimmäisenä perusteena komissio pitää sitä, että kantajien

välitoimihakemus ei liity pääasiaan, jossa pyritään riidanalaisen päätöksen kumoamiseen asiassa T-395/94. Toinen peruste liittyy välitoimihakemuksen ennen aikaisuuteen.

- 17 Komission ensimmäisellä tutkimatta jättämistä koskevalla väitteellä pyritään kiistämään nyt esitetyn välitoimihakemuksen liittyminen riidanalaiseen päätökseen asiassa T-395/94. Komission mukaan kantajat eivät perusteluissaan pysty osoittamaan välitoimihakemuksen ilmeistä yhteyttä riidanalaiseen asiaan, esitettyjen perustelujen liittyessä ainoastaan odotettavissa olevaan komission päätökseen.
- 18 Samassa yhteydessä komissio torjuu kantajien väitteen, jonka mukaan odotettavissa oleva päätös, jolla pyritään eväämään sakkovapautus, olisi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antaman määräyksen vastainen, jolla lykättiin riidanalaisen päätöksen 1—4 artiklan täytäntöönpanoa siltä osin kuin niissä estettiin kantajia päättämästä yhteisesti yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksiin sovellettavista hinnoista.
- 19 Komissio väittää, että kyseisellä lykkäyspäätöksellä rajoitetaan kieltämään mainitut menettelytavat puuttumatta millään tavoin menettelytapojen lainmukaisuuteen, kuten yhteisöjen tuomioistuimen presidentin asiassa 71/74 R ja RR, Frubo vastaan komissio, 15.10.1974 antamasta määräyksestä (Kok. 1974, s. 1031, 5 kohta) käy ilmi. Jos tämä ymmärrettäisiin toisin, ennakoitaisiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöstä pääasiassa.
- 20 Muutoin päätös, jolla pyrittäisiin eväämään sakkovapautus, ei sinänsä sisällä muuta pakotetta. Se, että sakko voidaan mahdollisesti myöhemmin määrätä kyseiseltä ajalta, ei estä kyseisten menettelytapojen jatkamista (ks. asia T-19/91R, Vichy v. komissio, presidentin määräys 7.6.1991, Kok. 1991, s. II-265, 20 kohta). Näin ollen, odotettavissa oleva päätös ei olisi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen kanssa ristiriidassa siksi, että siinä kielletään kyseiset menettelytavat.

- 21 Lisäksi väliintulijat FTA, AUTF ja ECTU ovat esittäneet kirjallisissa huomautuksissaan ja vahvistaneet suullisessa käsittelyssä, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan sakkovapautuksen epäävä päätös on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antaman, väliintulijoiden kiistämän määräyksen vastainen, väliuimet määränneen tuomioistuimen on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 108 artiklan mukaisesti peruutettava määräys tai muutettava sitä siten, että siinä otetaan huomioon määräyksen antamisen jälkeiset olosuhteiden muutokset, jotka ovat aiheutuneet siitä, että kantajat ovat itse muuttaneet TACA-sopimuksen peruseriaatteita.
- 22 Komissio katsoo edellä esitetyn perusteella, ettei väliuimihakemus liity millään tavoin kantajien asiassa T-395/94 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamaan kumoamiskanteeseen ja toteaa toisen tutkittavaksi ottamisen edellytyksen puuttumisen osalta, että väliuimihakemus on muutoinkin ennenaikainen eikä luonteeltaan välttämätön.
- 23 Tätä olettamusta tukeakseen komissio huomauttaa, ettei se ole ryhtynyt toimenpiteisiin, joilla pyrittäisiin millään tavoin vaikuttamaan kantajien oikeudelliseen asemaan. Se väittää, että ainoa tällä hetkellä vireillä oleva TACA-sopimukseen liittyvä toimi on väitetiedoksianto, jota vastaan ei voida nostaa kumoamiskannetta tai jonka osalta ei voida esittää väliuimihakemusta kuten yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on todennut yhdistetyissä asioissa 60/81 R ja 190/81 R, IBM vastaan komissio, 7.7.1981 antamassaan määräyksessä (Kok. 1981, s. 1857, 9 ja 10 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, tuomio 18.12.1992, Kok. 1992, s. II-2667, 42 kohta).
- 24 Näin ollen komissio kiistää kantajien väitteen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella olisi oikeus antaa pyydetyn kaltainen väliaikainen määräys aina kun on odotettavissa perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla riitautettavissa oleva päätös (väliuimia koskevan kanteen 4.4 kohta). Komissio esittää, että asioissa, joihin kantajat vetoavat, oli kummassakin kysymys toimenpiteistä, jotka

olisivat välittömästi vaikuttaneet kolmansien oikeusasemaan ja aiheuttaneet seurauksia, joita ei olisi enää voitu korjata myöhemmällä, seuraavana päivänä esitetyllä väliitoimihakemuksella.

- 25 Käsiteltävänä olevassa asiassa on tavoitellun väliaikaisen määräyksen saamiseksi odotettava, että komissio tekee sakkovapautuksen epäävän päätöksen, minkä jälkeen päätöstä vastaan voidaan nostaa kumoamiskanne ja jättää samana päivänä perustamissopimuksen 185 artiklan mukainen, päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.
- 26 Kantajat katsovat, puolellaan esiintyvien väliintulijoiden tukemina, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa esitetyt tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät. Ne katsovat, että väliitoimihakemus liittyy riidanalaisen TAA-sopimusta koskevan päätöksen kumoamiskanteeseen asiassa T-395/94. Hakemuksella pyritään siihen, että kantajat voisivat jatkaa yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksiin sovellettavaa hintasopimusmenettelyä ja pitää näin yllä edellä mainitulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antamalla määräyksellä turvattua suojattua asemaa siltä osin, kun riidanalaisen päätöksen 1—4 artiklan täytäntöönpanoa lykättiin TAA-sopimukseen perustuvien, TACA-sopimuksen piirissä jatkettavien menettelytapojen osalta. Suullisessa käsittelyssä kantajat vahvistivat vastauksessaan eräseen kysymykseen, että nyt käsiteltävänä olevalla väliitoimihakemuksella tavoitellaan sitä, ettei odotettavissa olevalla päätöksellä, jolla pyritään epäämään sakkovapautus TACA-sopimusta koskevassa soveltamismenettelyssä, olisi vaikutuksia ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut lopullisesti riidanalaista päätöstä vastaan nostetun kumoamiskanteen ja että edellä mainitun riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäys olisi lopulliseen päätökseen asti tehokas. Tässä yhteydessä kantajat muistuttavat, että edellä mainitussa 19.7.1995 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksessä (33 kohta) todetaan, että TAA-sopimusta koskevan riidanalaisen päätöksen 4 artikla, jossa kielletään tulevaisuudessa yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksia koskevat kaikenlaiset hintasopimukset, kattaa epäilemättä TACA-sopimuksen, joka on vain TAA-sopimuksen muutettu versio.

- 27 Kanteensa tutkittavaksi ottamisen tueksi kantajat esittävät, että yhteisöjen tuomioistuimien on yhdistetyissä asioissa 8/66—11/66, Cimenterie CBR ym. vastaan komissio, 15.3.1967 antamassaan tuomiossa (Kok. 1967, s. 92, 118 ja 135) korostanut julkisasiamies Roemerin ratkaisuehdotuksen mukaisesti, kuinka tärkeää on oikeus voida saattaa sakkovapautuksen evävä päätös tuomioistuimen harkintaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, ettei tällä päätöksellä pakotettaisi sopimuspuolia irtisanomaan sopimustaan heitä rasittavan ”vakavan sakonuhan vuoksi”, olivatpa heidän oikeutensa tosiasiallisesti millaiset tahansa.
- 28 Lisäksi kantajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on valta määrätä välitoimista aina kun on odotettavissa toimi, jota vastaan voidaan nostaa perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukainen kumoamiskanne siten, ettei tällä toimella ole oikeudellisia vaikutuksia ennen kuin sen lainmukaisuus on vahvistettu asianmukaisesti tuomioistuimessa. Kantajat viittaavat yhteisöjen tuomioistuimen presidentin yhdistetyissä asioissa 160/73 R II, 161/73 R II ja 170/73 R II, Miles Druce vastaan komissio, 16.3.1974 antamiin määräyksiin (Kok. 1974, s. 281) ja asiassa 118/83, RCMC ym. vastaan komissio, 15.8.1983 antamaan määräykseen (Kok. 1983, s. 2583), joissa vahvistettiin, että yhteisöjen tuomioistuimella oli oikeus antaa komissiolle väliaikainen määräys, jolla estetään tämän toimielimen tietyn toimen toteuttaminen tai jo tehdyn päätöksen voimaantulo, sen turvaamiseksi, että ne, joita päätös tai toimi koskee, voisivat saada asiassa tuomioistuimen ratkaisun ja että välttyttäisiin vahingoilta, joita on mahdoton jälkikäteen korvata.
- 29 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajille annetusta väitetiedoksiannosta TACA-sopimuksen soveltamismenettelyssä sekä useista kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen julkisista selonteoista käy ilmi, että komissio aikoo tehdä ja panna täytäntöön päätöksen, jolla sakkovapautus evättäisiin odottamatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lopullista ratkaisua riidanalaisessa TAA-sopimusta koskevassa pääasiassa. On selvää, että sekä odotettavissa oleva päätös että ”ilmoitus varmasta huomattavan suuruisesta sakkomääräyksestä” ovat ristiriidassa riidanalaisen päätöksen 1—4 artiklan täytäntöönpanon lykkäämisen kanssa siinä määrin kuin odotettavissa olevalla päätöksellä pyritään pakottamaan kantajat lopettamaan välittömästi yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien hintasopimusten käyttäminen. Tämän menettelyn lopettaminen aiheuttaisi

vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on vahvistanut 10.3.1995 antamassaan määräyksessä, jolla päätettiin lykätä riidanalaisen päätöksen edellä mainittujen artiklojen täytäntöönpanoa.

30 Tässä yhteydessä kantajat ja heidän vaatimuksiaan tukevat väliintulijat täsmentävät vastauksissaan heitä kuultaessa esitettyihin kysymyksiin, että painostus, joka johtui komission ilmoittamasta sakkovapautuksen epäämisestä, liittyi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa Vichy vastaan komissio antaman määräyksen kannalta erityisesti oikeudelliseen epävarmuuteen siitä, voitaisiinko sakkovapautuksen epäämisen täytäntöönpanoa lykätä perustamissopimuksen 185 artiklan mukaisesti. Tämän vuoksi kantajat ryhtyivät viipymättä toimenpiteisiin väliaikaisen määräyksen saamiseksi perustamissopimuksen 186 artiklan perusteella.

31 Näin ollen kantajat olivat aivan uudenaikaisessa poikkeuksellisessa tilanteessa, sillä komissio ei ollut koskaan evännyt sakkovapautusta tiettyjen menettelytapojen perusteella tilanteessa, jossa nämä menettelytavat kieltävää päätöstä vastaan on vireillä kumoamiskanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Periaatteessa komissio ei voisi evätä sakkovapautusta, kun kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa on lykätty perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla.

32 Tässä yhteydessä väliintulija ECSA korostaa, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättää lykätä komission tiettyjen menettelytapojen kieltämistä koskevan päätöksen täytäntöönpanoa, kun kantajan esittämien perustelujen mukaan on ilmeistä, etteivät menettelytavat rajoita kilpailua, kantajalla on automaattisesti oikeus sakkovapautukseen, kunnes tuomioistuin tekee lopullisen ratkaisun pääasiassa.

- 33 Käsiteltävänä olevassa asiassa ei olisi siis välttämätöntä, että kantajat odottavat komission sakkovapautuksen epäävää päätöstä ja nostaisivat sitten erillisen kanteen tätä vastaan. ECSA muistuttaa asiasta, jossa yhteisöjen virkamies oli pyytänyt komission virkasiirtopäätöstä vastaan nostamansa kanteen yhteydessä, että päätös ilmoittaa avoinna olevasta, hänelle itselleen aikaisemmin kuuluneesta virasta lykätäisiin ja jossa yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi komission esittämän tutkimatta jättämistä koskevan vaatimuksen siksi, että ”asianosaisten pakottaminen yhä useampiin oikeudenkäyntimenettelyä koskeviin toimiin olisi prosessuaalisen muodollisuuden liioittelua, kun käsiteltävässä asiassa riidanalaisista seikoista ja pääasian sekä välitoimia koskevan menettelyn kohteesta käy ilmi, että ne ovat keskenään sellaisessa syy-yhteydessä, että jälkimmäinen on edellisen välttämätön edellytys” (asia 18/65 R, Gutmann v. komissio, määräys 8.4.1965, Kok. 1966, s. 195, 197).
- 34 Väliintulija JSA lisää, että komission ilmoitus mahdollisesta sakkovapautuksen epäamisestä, kun edellä mainittua 10.3.1995 annettua määräystä ei ollut otettu huomioon, on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 176 artiklan kanssa, jonka mukaan komission on pidättäydyttävä kaikista tämän määräyksen vastaisista toimenpiteistä, sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden että Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen non bis in idem -periaatteen kanssa. Nämä periaatteet eivät sallisi uuden oikeudenkäynnin aloittamista niitä TAA-sopimuksessa käytettyjä menettelytapoja vastaan, joiden kieltämistä koskevan päätöksen täytäntöönpano on edellä mainitulla määräyksellä lykätty.
- 35 Lisäksi JSA väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antamalla määräyksellä suojattujen menettelytapojen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa T-86/95 R, Compagnie générale maritime ym. vastaan komissio, jossa komissio hyväksyi vapaaehtoisen menettelyn lykkäämisen, kyseessä olevien menettelytapojen välillä ole konkreettista eroa. Komission aikomus evätä sakkovapautus TACA-sopimuksen yhteydessä olisi näin ollen epä johdonmukainen, omavaltainen ja syrjivä, kun verrataan tilannetta sen omaksumaan näkemykseen asiassa T-86/95 R.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

- 36 Asian tosiseikkojen ja asianosaisten esittämien perustelujen johdosta on syytä tutkia, täyttääkö nyt käsiteltävänä oleva välitoimihakemus tutkittavaksi ottamisen edellytykset.
- 37 Ensinnäkin on syytä muistaa, että perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan mukaisesti, joissa yhteisöjen tuomioistuimet valtuutetaan antamaan väliaikainen määräys käsiteltäväksi saatetussa asiassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa välitoimihakemusten tutkittavaksi ottamiselle asetetaan seuraavassa esitetyt edellytykset. Hakemusta perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla toimielimen toimen täytäntöönpanon lykkäämiseksi ei voida ottaa tutkittavaksi, ellei hakemusta ole tehty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun kanteen yhteydessä. Muutoin muitakaan perustamissopimuksen 186 artiklan mukaisia välitoimihakemuksia ei voida ottaa tutkittavaksi, elleivät ne ole sen asianosaisten tekemiä, joka on saattanut asian tuomioistuimen käsiteltäväksi ja liity tähän asiaan (ks. esim. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-322/94 R 2.12.1994 antama määräys, Kok. 1994, s. II-1159, 28 kohta).
- 38 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat pyytävät väliaikaista määräystä estääkseen sellaisen komission päätöksen soveltamisen — kyseessä on siis TACA-sopimuksen ilmoittamiseen perustuva päätös, jolla evättäisiin sakkovapautus yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien maksuista sovittaessa käytettävästä menettelystä — jonka komissio aikoo ilmoituksensa ja suullisessa käsittelyssä esittämänsä vastauksen mukaisesti tehdä, elleivät kantajat tältä osin muuta TACA-sopimuksen määräyksiä ja ilmoita komissiolle uutta sopimusta siten kun se on saatettu perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa mainittujen poikkeusedellytysten mukaiseksi.
- 39 Tässä yhteydessä on todettava, ettei komission ilmoitus aikomuksestaan tehdä tarvittaessa sakkovapautuksen epävä päätös, ole millään tavoin pakottava kantajien kannalta. Niin kauan kuin sakkovapautuksen epävä päätöstä ei ole tehty, eikä sillä siis ole oikeudellisia vaikutuksia, kantajat eivät voi käyttää perustamissopimuksen 185 artiklassa annettua oikeutta pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa (ks. asia 136/79, National

Panasonic v. komissio, tuomio 26.6.1980, Kok. 1980, s. 2033, 22 kohta, joka koski komission päätöstä asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdassa mainittujen tutkimusten suorittamisesta). Periaatteessa tilanne on aivan samankaltainen kuin käsiteltävänä olevassa asiassa, ellei poikkeuksellisista olosuhteista muuta johdu, mitä tulee asianosaisten oikeuteen pyytää perustamissopimuksen 186 artiklan nojalla väliaikaisen määräyksen antamista, kun tarkoituksena on lykätä odotettavissa olevan päätöksen voimaantuloa. Sopimuksen ilmoittaneeseen yritykseen kohdistuva sakkovapautuksen epäävä toimi voi olla perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaisesti kumoamiskanteen kohteena (em. asiassa Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio s. 116 alkaen ja asiassa T-19/91, Vichy v. komissio, tuomio 27.2.1992, Kok. 1992, s. II-415, 15 ja 16 kohta). Kulloinkin kyseessä olevien yritysten oikeutettuja etuja suojataan näin turvaamalla niille mahdollisuus tarvittaessa nostaa kanne tällaista päätöstä vastaan ja samanaikaisesti saattaa vireille välitoimia koskeva menettely saman päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

40 Tästä seuraa, kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklassa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa määritellyt välitoimihakemusten tutkittavaksi ottamisen edellytykset, että kantajilla ei ainakaan periaatteessa ole oikeutta ennakoivasti pyytää sellaisen odotettavissa olevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla evättäisiin sakkovapautus, ennen kuin päätös on tehty ja asianosaiset ovat nostaneet sitä koskevan kumoamiskanteen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla.

41 On siis tutkittava, ovatko käsiteltävänä olevan asian erityiset olosuhteet huomioon ottaen kantajien esittämät välitoimihakemusta puoltavat seikat sellaisia, että niiden perusteella on mahdollista ottaa hakemus tutkittavaksi ennen väitetyä odotettavissa olevan sakkovapautuksen epäävän päätöksen tekemistä. Välitoimista päättävän tuomioistuimen on tutkittava yksitellen kantajien esittämät perustelut sen selvittämiseksi, liittyykö esitetty hakemus todellisuudessa riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi esitettyyn, TAA-sopimusta koskevaan kanteeseen ja voidaanko tällaisen

ennalta ehkäisevän, ennen päätöksen tekemistä esitetyn hakemuksen katsoa olevan perusteltu sen vakavan ja peruuttamattoman vahingon vuoksi, joka kantajille aiheutuisi, jos välitoimia koskeva hakemus hylättäisiin.

- 42 Ensinnäkin on selvitettävä, liittyykö nyt käsiteltävänä oleva välitoimihakemus kantajien asiassa T-395/94 riidanalaisista, TAA-sopimusta koskevaa päätöstä vastaan nostamaan kumoamiskanteeseen, kuten nämä väittävät. Siksi tässä onkin huomattava, että odotettavissa oleva päätös, joka lopullisena koskisi TACA-sopimuksen ilmoittamisesta johtuvaa sakkovapautuksen epäämistä kantajilta, koskee asianosaisten yhteisesti vahvistamien asiakirjojen perusteella TAA-sopimuksen piirissä käytettyä menettelytapaa, eli yhteisön alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien hintasopimuksia, joita koskevan kieltopäätöksen täytäntöönpanoa on edellä mainitulla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antamalla määräyksellä lykätty perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla. Komissio onkin, niin kirjallisissa huomautuksissaan kuin suullisessa käsittelyssä, myöntänyt, että TACA-sopimus sisältää edellä mainittuja, TAA-sopimuksen piirissä riidanalaisella päätöksellä lainvastaisiksi todettuja menettelytapoja koskevia määräyksiä. Kantajat vahvistivat vastatessaan suullisessa käsittelyssä esitettyyn kysymykseen, että TAA-sopimuksen tätä nimenomaista kohtaa ei ollut muutettu ja että TACA-sopimuksen piirissä jatketaan maakuljetusosuuksien hintajärjestelyä ja sopimusmenettelyä, jotka kielletään riidanalaisen päätöksen edellä mainituissa 1—4 artiklassa TAA-sopimuksen osalta.

- 43 Vaikka odotettavissa oleva sakkovapautuksen epäävä päätös koskisikin riidanalaisella päätöksellä kiellettyä menettelytapaa, tämä päätös liittyyisi yksinomaan TACA-sopimuksen perusteella harjoitettuihin menettelytapoihin ja kyse olisi näin täysin erillisestä oikeudenkäyntimenettelystä kuin riidanalaisista TAA-sopimukseen liittyvää päätöstä koskevassa asiassa. Odotettavissa olevan päätöksen tarkoituksena olisikin estää oikeus TACA-sopimuksen ilmoittamisen johdosta saatuun sakkovapautukseen, kun TACA-sopimus on tällä hetkellä erillisen, täysin TAA-sopimusta koskevasta aikaisemmasta menettelystä riippumattoman, perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisen soveltamismenettelyn alaisena.

- 44 Kuten jo aiemmin on todettu (ks. edellä 39 kohta), joka tapauksessa on tärkeää painottaa, että vaikka odotettavissa olevan päätöksen, jonka täytäntöönpanon lykkäämistä kantajat ennaltaehkäisevästi pyytävät, voitaisiin katsoa koskevan myös TAA-sopimusta, tämä päätös on kuitenkin pidettävä erillään riidanalaisen päätöksen tekemistä seuranneesta kiellettyjen menettelytapojen tutkimista koskevasta menettelystä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti sakkovapautuksen epäävä päätös tehdään erityisessä menettelyssä ja se voi olla perustamissopimuksen 173 artiklaan perustuvan muutoksenhakumenettelyn kohteena riippumatta perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisessa soveltamismenettelyssä tehdystä lopullisesta päätöksestä.
- 45 Tästä seuraa, että odotettavissa olevaa päätöstä koskeva ennalta ehkäisevä täytäntöönpanon lykkäyshakemus ei voi liittyä riidanalaisen päätöksen kumoamiskanteeseen. Se, että riidanalainen päätös on täytäntöönpanon lykkäyshakemuksen kohteena, koska sillä kielletään yhteisesti sopimasta maakuljetusosuuksien hinnoista, ei millään tavoin vaikuta tähän tulkintaan.
- 46 Tältä kannalta katsottuna asianosaisten perustelut, joiden mukaan mahdollinen sakkovapautuksen epäävä päätös olisi ristiriidassa riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykkäävän päätöksen kanssa, eivät vaikuta siihen, täyttääkö käsiteltävänä oleva välitoimihakemus tutkittavaksi ottamisen edellytykset. Arvioitaessa sitä, noudattaisiko odotettavissa oleva päätös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 10.3.1995 antamaa määräystä, jolla sallittiin riidanalaisen päätöksen 1—4 artiklan täytäntöönpanon lykkäämisellä se, että kantajat voisivat jatkaa näissä artikloissa kielletyn maakuljetusosuuksien hintasopimuksen soveltamista, kaikkien asiassa esitettyjen perustelujen on katsottava koskevan vain odotettavissa olevan päätöksen lainmukaisuuden selvittämistä. Tämä kysymys ei ole missään yhteydessä perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisen TAA-sopimuksen soveltamismenettelyn päättäneen riidanalaisen päätöksen kumoamiskanteeseen. Sitä, noudattaako odotettavissa oleva päätös 10.3.1995 annettua määräystä, ei voida tutkia kuin siinä tapauksessa, että mahdollinen uusi sakkovapautuksen epäävä päätös olisi kumoamiskanteen kohteena. Tällöin kantajien oikeutettujen etujen täysimääräinen oikeussuoja varmistetaan sillä, että nämä voivat tarvittaessa nostaa mainitun kaltaisen kanteen, jonka yhteydessä voidaan tehdä perustamissopimuksen 185 artiklan mukaisesti hakemus kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

- 47 Edellä mainituista syistä käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen ei voida katsoa liittyvän TAA-sopimusta koskevaan riidanalaisen päätöksen kumoamiskanteeseen, jonka yhteydessä päätöksen 1—4 artiklan täytäntöönpano määrättiin lykättäväksi.
- 48 Seuraavaksi onkin tutkittava, täyttääkö käsiteltävänä oleva hakemus ne edellytykset, joiden vallitessa yksityiset oikeussubjektit voivat tehdä odotettavissa olevaa päätöstä koskevan ennalta ehkäisevän välitoimihakemuksen, siitä huolimatta, että toimet, joihin ryhtymistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta pyydetään, eivät liity samassa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevaan kantajien riitauttamaan päätökseen.
- 49 Oikeuskäytännöstä, johon kantajat perusteluissaan vetoavat, käy selvästi ilmi, että tämänkaltaisen hakemuksen voidaan katsoa täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset vain jos kulloinkin kyseessä olevalla päätöksellä, jota ei joko voida yksilöidä tai jota ei vielä ole tehty, olisi välittömästi kolmansiin ulottuvia oikeusvaikutuksia ja peruuttamattomia seurauksia, kuten komissio esittää. Edellä mainitussa asiassa Miles Druce vastaan komissio annetussa määräyksessä oli kyse julkisesta ostotarjouksesta, jolla olisi aiheutettu kyseessä olleen yrityksen sulautuminen ennen kuin yhteenkään oikeudelliseen toimenpiteeseen olisi ehditty ryhtyä. Tästä oli myös kyse edellä mainitussa asiassa CMC ym. vastaan komissio annetussa määräyksessä, jossa yhteisöjen tuomioistuimen presidentti ei hyväksynyt komission prosessiväitettä, jonka mukaan kanteen kohteena olevaa päätöstä ei voitu riittävästi yksilöidä. Määräyksen mukaan kantajilla oli oikeutettu intressi tehdä välitoimihakemus mahdollisimman nopeasti voidakseen estää peruuttamattoman tosiasiallisen tilanteen syntymisen (45 ja 52 kohta).
- 50 Käsiteltävänä olevassa asiassa, jos oletetaan, että komissio tekee sakkovapautuksen epäävän päätöksen, tällainen päätös ei kuitenkaan voisi olla luonteeltaankaan sellainen, että sillä olisi kolmansiin tai kantajiin ulottuvia peruuttamattomia vaikutuksia ennen kuin asiasta on annettu tuomioistuimen päätös.

- 51 Etenkin kantajien väite siitä, että sakkovapautuksen epävän päätöksen uhka ja komission ilmoitus odotettavissa olevasta erityisen raskaasta sakkorangaistuksesta pakottaisi kantajat luopumaan sopimuksensa soveltamisesta, on perusteeton.
- 52 Kuten jo edellä on todettu (ks. edellä 39 ja 44 kohta), kantajilla on oikeus vaatia päätöksen kumoamista välittömästi sen jälkeen kun se on tehty. Lisäksi heillä on oikeus erillisellä hakemuksella pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta perustamissopimuksen 185 artiklan mukaisesti päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä. Tällaisen välitoimihakemuksen yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin on arvioitava, onko ilmeistä, että sakkovapautuksen epäväästä päätöksestä seuraa, että kantajien on luovuttava tai että heidät pakotetaan luopumaan yhteisöjen alueella tapahtuvien yhdistettyjen kuljetusten maakuljetus-osuuksien hintasopimuksista.
- 53 Tästä syystä se, ettei kantajien mukaan voida olla varmoja siitä, voidaanko mainitun kaltainen täytäntöönpanon lykkäyshakemus ottaa tutkittavaksi välitoimia koskevassa menettelyssä, ei millään tavoin oikeuta niitä, joita asia koskee, tekemään välitoimihakemusta ennen päätöksen tekemistä. Komission valmisteilla olevan sakkovapautuksen epävän päätöksen oikeusvaikutukset voivat koskea vain päätöksen tiedoksiantamisen jälkeistä aikaa. Niin kauan kuin päätöstä ei ole tehty, komission pelkkä aikomus evätä sakkovapautus TACA-sopimuksen ilmoittamisen perusteella, elleivät kantajat ilmoita sille uutta sopimusta, ei aiheuta kantajille sakonuhkaa TACA-sopimuksen ilmoittamisen jälkeiseltä ajalta. Kantajien väitteistä poiketen komission ilmoituksella mahdollisesta sakkovapautuksen epäväästä päätöksestä ei voida pakottaa kantajia luopumaan kyseisten menettelytapojen käyttämisestä. Tästä seuraa, että kantajat eivät ole voineet esittää riittävää selvitystä saadakseen odotettavissa olevaa päätöstä koskevan ennalta ehkäisevän lykkäyspäätöksen.

- 54 Siten käsiteltävänä oleva hakemus, jolla pyritään estämään odotettavissa olevan sakkovapautuksen epäävän päätöksen soveltaminen siihen asti, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on lausunut tämän päätöksen lainmukaisuudesta, ei täytä työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa mainittuja tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja on joka tapauksessa ennenaikainen.
- 55 Lisäksi on todettava, että sakkovapautuksen epäävä päätös ei vaikuta väistämättömältä, kun otetaan huomioon asianosaisten välillä parhaillaan käytävät neuvottelut. Komission kirjallisista huomautuksista, jotka se suullisessa käsittelyssä vahvisti, käy ilmi, että se on ilmoittanut olevansa valmis myöntämään poikkeuksen yhteistyösopimuksesta, yhdistettyjen kuljetusten maakuljetusosuuksien hintojen vahvistamisen menettely mukaan lukien, sillä kantajat ovat muuttaneet sopimusta komission Euroopan unionin neuvostolle 8.6.1994 esittämän muistion tavoitteiden mukaiseksi, joilla pyritään uudelleenlähestymistapaan rahtaaajien ja varustamojen etujen yhteensovittamiseksi suosimalla konttien maakuljetusten tehokkaampaa järjestämistä. Komissio tarkentaakin sakkovapautuksen epäävän päätöksen tulevan kysymykseen vain siinä tapauksessa, että tämän sisältöinen määräys puuttuu TACA-sopimuksesta eikä perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa mainittujen edellytysten mukaiseksi muutettua sopimusta ilmoiteta komissiolle. Kantajien vastauksesta väitetiedoksiantoon (välitoimihakemuksen liite 2, 54 kohta) ja asiakirjoihin liitetystä asianosaisten välisestä kirjeenvaihdosta sekä erityisesti kantajien komissiolle 17.10.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä tekemästä ehdotuksesta käy kuitenkin ilmi, että kantajat suostuvat tekemään TACA-sopimukseen edellä mainitun 8.6.1994 esitetyn muistion tavoitteiden edellyttämät muutokset ja ilmoittamaan sopimuksen komissiolle asianosaisten välillä yhteisesti sovittavalla tavalla.
- 56 Edellä esitetystä seuraa, että käsiteltävänä oleva välitoimihakemus on jätettävä tutkimatta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Väli-toimihakemus jätetään tutkimatta.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 22 päivänä marraskuuta 1995.

H. Jung

kirjaaja

A. Saggio

presidentti